

frem, som ogsaa jeg mener absolut bør drages ind under den kommunale Beskatning. Men hvad Forslagets Enkeltheder angaar, vil jeg dog gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at den Maksimumsgrænse af 1.200 Kr., der er sat for Staten i § 1, ikke er hensigtsmæssig, thi det er jo en Grænse, som absolut begunstiger de allerstørste Indtægter. En Skat af 1.200 Kr. vil i Henhold til en anden Bestemmelse i Paragraffen, hvorefter Maksimum af Beskatningen ikke maa overstige 3 pCt. af Indtægten, være til en Indtægt af 40.000 Kr., og enhver Indtægt, som overstiger 40.000 Kr., vilde heretter alligevel ikke komme til at være mere end de 1.200 Kr. Dette er en Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende anser for meget uheldig. Man gaar jo i og for sig den virkelige Grundbestemmelse imod, naar man vil beskaffe Aktieselskaber og desuagtet favoriserer de allerstørste Aktieselskaber. Om det var de mindre Aktieselskaber med de smaa Indtægter, kunde der vel være nogen Grund dertil, men at begunstige de største og bedst stillede forekommer mig ikke at være hensigtsmæssigt; saa ogsaa af den Grund kan jeg ikke tiltræde Forslaget. — Dette er nu i og for sig et underordnet Spørgsmaal for mig, et Spørgsmaal, man mulig kunde være kommen ud over, men naar jeg desuagtet mener at burde modsette mig Forslaget, sser det, som allerede udtalt i Betænkningen, af den Grund, at dersom Flertallets Forslag skulde blive til Lov, vil en Reform af den kommunale Beskatning sandsynligvis derved blive i høj Grad vanskeliggjort og sandsynligvis udsudt i en uvis Fremtid — og det vil jeg ikke være med til. — Flertallets Udtalelse om, at dette Forslag skulde være lige saa gavnligt for Landkommunerne som for Købstadkommunerne, hviler sikkert paa en stor Vidsfarelse, da de Landkommuners Tal, som ville saa Del eller Lod i denne Beskatning, kun er meget ringe, hvormod Købstadkommunerne gennemgaaende maa antages at have Interesse af Forslaget. Men derfor svæfter dette Forslags eventuelle Vedtagelse i mine Øjne Sandsynligheden for Gennemførelsen af en almindelig kommunal Beskatning. Da jeg altsaa mener, at dette Forslags Vedtagelse i høj Grad vil vanskeliggøre en Reform af vort kommunale Beskatningsvæsen, og da jeg anser den øvrige Del af den kommunale Beskatning for i lige saa høj Grad at tiltrænge en Reform, har jeg ikke ment at kunne stemme for Forslaget, og jeg skal derfor ogsaa anbefale dem, som ere Venner af en Reform af det kommunale Skattevæsen, at

stemme imod Forslaget, som det her foreligger.

J. Pedersen: Jeg skal indskrænke mig til blot at føje et Par Ord til de faa Bemærkninger, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har fremsat i Betænkningen.

Der er jo ingen, der kan nære fjerneste Tvivl om, at vi her staa ved en Jordseer, og jeg aspirerer ikke til at tale saaledes, at jeg bag efter fra den ene eller den anden Side kan saa Tak for den ved Vaaren holdte trøsterige Tale. Det Forslag, som her foreligger, er jo, som det tilstrækkelig fremgaar af Betænkningen, og som det ogsaa mere end tilstrækkeligt er fremhævet nu fra forskellige Sider, noget ganske andet end det oprindelig tilsigtede, hvor Talen var om mellemkommunal Beskatning og personlig Kommuneskat. — Den ærede Ordfører fremhævede som en Fordel ved dette Forslag, at det søgte at give Kommunerne en virkelig Merindtægt i det hele taget, medens derimod den mellemkommunale Beskatning har til Formaal at tilvejebringe en anden Fordeling af Indtægterne. Dette sidste er jo ganske rigtigt, det ligger jo i den mellemkommunale Beskatnings Opgaver, men jeg kan paa ingen Maade være med til at betragte det som noget underordnet, thi det har jo dog overordentlig meget at sige her som ved enhver anden Statteomlægning, at de Statter, der ydes, falde paa de rigtige Steder, at de blive paalagte de Rigt, som man med rette kan paalægge dem, og at de blive oplævede af dem, som med rette kunne gøre Krav paa dem. — Men i øvrigt har man jo allerede paa et meget tidligere Tidspunkt af Forhandlingerne om den kommunale Beskatning ogsaa søgt at drage andre Skatteobjekter ind under Spørgsmaalet om den mellemkommunale Beskatning. Spørgsmaalet om Aktieselskabers Beskatning har jo meget tidligere været fremme, og man har derved ved Siden af den rent almindelige Fordeling søgt at give Kommunerne nogen Merindtægt.

Der blev fra den ærede Ordførers Side gjort opmærksom paa, ligesom det ogsaa er stærkt fremhævet i Flertallets Betænkning, at man har fundet det berettiget at indskrænke den ny Skat paa Erhverv til at gælde almindelige Næringsvirksomheder, og der blev anført meget gode Grunde for, at det er uberettiget at forlange ved samme Lejlighed at tage Hensyn til de Allemper, der hvile paa Landet, derved at Hartkornsejere, som bo i en anden Kommune end den, hvortil de have deres Jordbrug, ikke kunne sættes i Skat efter